

Sygn. akt V U 1599/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO Stanisław Stankiewicz

Protokolant: Bożena Radziusz

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2013 roku w Białymstoku

sprawy M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi
w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

na skutek odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 11 września 2012 roku

Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje M. B.

od 1.08.2012 r. do 30.11.2013 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Sygn. akt V U 1599/12

UZASADNIENIE

Decyzją Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 11 września 2012 r., nr (...) w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 j.t. ze zm.) oraz ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322 j.t. ze zm.) odmówiono M. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 3.09.2012 r. ustaliła, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową.

W odwołaniu od tego orzeczenia M. B. zakwestionował ustalenia ZUS co do aktualnego stanu jego zdrowia i zażądał zmiany jego decyzji poprzez przyznanie mu dochodzonego świadczenia.

**Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku
ustalił i zważył, co następuje:**

odwołanie M. B. jest zasadne.

W sprawie bezspornym jest, iż M. B. jest z zawodu piekarzem i na tym stanowisku był zatrudniony od 1998 r. Decyzjami Państwowego Powiatowego Inspektoratu Sanitarnego w S. z dnia 30 listopada 2011 r. stwierdzono u niego dwie choroby zawodowe, tj. astmę oskrzelową oraz alergiczny nieżyt nosa. W związku ze stwierdzonymi schorzeniami wnioskodawca otrzymał odszkodowanie oraz miał przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

Następnie na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie sygn. akt V U 229/12 M. B. przyznano od 4 lutego 2012 r. na 6 miesięcy rentę szkoleniową w związku z chorobą zawodową. W wymienionej sprawie zarówno w toku postępowania przed organem rentowym, jak i na etapie postępowania sądowego niekwestionowana była okoliczność, iż wnioskodawca jest niezdolny do pracy w dotychczasowym zawodzie w związku z chorobą zawodową. W okresie pobierania renty szkoleniowej wnioskodawca przeszedł tygodniowy kurs obsługi komputera z rozszerzoną obsługą intranetu.

W dniu 2 sierpnia 2012 r. M. B. złożył wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W trakcie postępowania przed organem rentowym Komisja Lekarska ZUS stwierdziła, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową, co skutkowało wydaniem odmownej decyzji będącej przedmiotem zaskarżenia w niniejszej sprawie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych renta z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową przysługuje dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek choroby zawodowej.

Na podstawie art. 17 ust. 1 powołanej ustawy przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

Niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1). Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust. 2). Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3) – art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W związku z powyższym należy wskazać, iż samo wystąpienie choroby zawodowej nie oznacza istnienia niezdolności do pracy, ale stanowi podstawę do ubiegania się o przyznanie renty w związku z chorobą zawodową, czyli świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego. W zakresie spełnienia warunków do uzyskania prawa do tego świadczenia istnieją odstępstwa od ogólnych zasad dotyczących przyznawania świadczeń rentowych, mianowicie wnioskodawca musi udowodnić tylko istnienie co najmniej częściową niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową, natomiast sama niezdolność może powstać w każdym czasie. Do nabycia prawa do omawianego świadczenia nie jest również wymagany określony okres ubezpieczenia, który może wynosić nawet jeden dzień, co jest jednak możliwe raczej w sytuacji wypadku przy pracy. W sytuacji chorób zawodowych okres przebywania w pewnym środowisku, w którym występują czynniki chorobotwórcze jest dłuższy, tak jak w przypadku odwołującego, który pracując jako piekarz miał kontakt z materiałami pylistymi.

W związku z powyższym sporny w sprawie pozostawał stan zdrowia wnioskodawcy i jego wpływ na zdolność, bądź też niezdolność do pracy. Celem weryfikacji tej okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej sądowej z zakresu pulmonologii.

W swojej opinii biegła potwierdziła istnienie stwierdzonych u M. B. chorób zawodowych. Dodatkowo rozpoznała nadciśnienie tętnicze i uznała go częściowo niezdolnego do pracy. Dodała, iż wnioskodawca utracił całkowicie zdolność

do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami z powodu chorób zawodowych pozostających w związku wykonywaną przez niego pracą na stanowisku piekarza. Biegła uznała, że niezdolność do pracy powstała w listopadzie 2011 r. (tj. stwierdzenie chorób zawodowych przez Państwowy Powiatowy Inspektorat Sanitarny w S.) i będzie trwać do końca listopada 2013 r.

Zastrzeżenia do opinii takiej treści wniósł organ rentowy wskazując, iż biegła nie uwzględniła, iż w lipcu 2012 r. wnioskodawca uzyskał nowe kwalifikacje zawodowe w ramach renty szkoleniowej.

W opinii uzupełniającej biegła poparła złożoną do akt opinię. Jej zdaniem, choroby zawodowe dyskwalifikują wnioskodawcę jako pracownika w pracy z substancjami pylistymi. Leczenie tych schorzeń wymaga usunięcia przyczyn choroby, tj. czynników chorobotwórczych. Mając na uwadze przekwalifikowanie biegła nie stwierdziła całkowitej lub długotrwałej niezdolności do pracy, nadto uwzględniła, na podstawie opinii konsultanta psychologa, iż jest on zdolny do przyswajania nowych umiejętności. Biegła dodała, iż w przyszłości M. B. nie będzie mógł wykonywać zawodu piekarza.

W ocenie Sądu analizowane opinie stanowią rzeczowe i wartościowe źródło ustaleń faktycznych w sprawie. Na tej podstawie dokonał oceny niezdolności do pracy odwołującego w związku ze stwierdzonymi chorobami zawodowymi. Biegła jest specjalistką w swojej dziedzinie, legitymuje się wiedzą medyczną z zakresu schorzeń rozpoznanych u odwołującego, posiada bogate doświadczenie zawodowe oraz zapoznała się z dokumentacją medyczną dotyczącą wnioskodawcy, jak też przeprowadziła jego badanie. W sposób przekonujący przedstawiła uzasadnienie rozpoznania oraz rzetelnie i logicznie odpowiedziała na postawione w tezie dowodowej pytania.

W ocenie Sądu, brak było podstaw do uwzględnienia wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu medycyny pracy na okoliczność możliwości wykonywania zatrudnienia w nowym zawodzie. Powołana w sprawie biegła wypowiedziała się w sposób wyczerpujący w przedmiocie niezdolności do pracy M. B..

W szczególności biegła ustosunkowała się także do nowych, nabytych przez wnioskodawcę kwalifikacji, oceniając ich wpływa na jego zdolność do pracy. Sąd nie jest zobowiązany do uwzględniania kolejnych wniosków o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego do czasu, gdy zostanie udowodniona okoliczność korzystna dla strony, a także wtedy, jeśli potrzeba powołania innego biegłego nie wynika z okoliczności sprawy, a jedynie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii, a wcześniej sporządzona opinia w sprawie jest prawidłowa (por. pogląd wyrażony w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 1997 r., II UKN 45/97, OSNP 1998/1/24; wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 24 stycznia 2013 r., III AUa 1046/12, LEX nr 1271965).

Reasumując w przedmiotowej sprawie Sąd oparł się na ocenie stanu zdrowia dokonanej przez biegłą sądową z zakresu pulmonologii. Należy podkreślić, iż o uznaniu za niezdolną osoby ubiegającej się o rentę, decyduje bezstronna ocena stanu jej zdrowia dokonana poprzez lekarzy specjalistów. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, iż wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy z powodu chorób zawodowych, a zatem odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Na marginesie trzeba wskazać, iż pomimo, że okresową niezdolność do pracy ustalono od listopada 2011 r., to prawo do renty przysługuje od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie świadczenia, tj. od 1 sierpnia 2012 r. Samo spełnienie warunków nabycia prawa do świadczenia nie rodzi po stronie organu rentowego zobowiązania z tytułu powstałego świadczenia, gdyż zależy to od złożenia przez zainteresowanego stosownego wniosku. Ustawa odróżnia moment powstania prawa (tj. spełnienie warunków – art. 100 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) od momentu wypłaty świadczenia (tj. co do zasady nie wcześniej niż od miesiąca zgłoszenia wniosku lub wydania decyzji z urzędu – art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych). Dodatkowo można zauważyć, iż uwzględniając okres, na który uprzednio przyznano wnioskodawcy rentę szkoleniową oraz okres, na jaki aktualnie przyznano mu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, w okresie pierwszych trzech dni sierpnia 2012 r. wystąpi zbieg prawa do dwóch świadczeń rentowych.

Mając na uwadze powyższe na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzeczono jak sentencji wyroku.